

anvendes til at udjævne de likviditetsforskydninger, der kan opstå som følge af manglende tidsmæssigt sammenfald mellem engangskostninger på den ene side og økonomiske gevinster på den anden side. Desuden vil der være begrænsede muligheder for ekstraordinære tilskud til vanskeligt stillede kommuner, som indgår i en sammenlægning.

Alt i alt vil der altså være visse engangskostninger forbundet med reformen. Det er imidlertid regeringens vurdering, at disse omkostninger vil blive overgået af de økonomiske gevinster. Ved etableringen af større kommuner og regioner vil der jo kunne indhøstes økonomiske fordele i form af synergievinster gennem en forbedret sammenhæng i opgaveløsningen.

Så til spørgsmålet om at sikre de folkevalgte indflydelse, herunder de mindre partigrupperes repræsentation.

Det glæder mig, at SF interesserer sig for at sikre de folkevalgte indflydelse lokalt og regionalt. Jeg tager det som et udtryk for, at SF lokalt gerne vil søge indflydelse. Desværre oplevede jeg jo ikke helt den samme interesse for indflydelse, da aftalen om kommunalreformen blev forhandlet her centralt. Men lad mig slå fast: De mindre partiers indflydelse sikres og forbedres med denne kommunalreform.

Efter de gældende regler kan der vælges mellem 9 og højst 31 medlemmer til landets kommunalbestyrelser så vel som til landets amtsråd. For de nye kommuner er det aftalt, at sammenlægningsudvalgenes medlemstal skal være mindst 25 og højst 31. Sammenlægningsudvalgene overgår den 1. januar 2007 til at være kommunalbestyrelser for de nye kommuner, og det betyder, at mindstetallet for medlemmer af kommunalbestyrelserne i de nye kommuner i den første valgperiode er hævet fra 9 til 25.

Grundlaget for, at også de mindre partier kan opnå indflydelse i de nye kommuners etableringsfase, er med andre ord forbedret. Der skal procentuelt mindre til for at komme med, for at blive repræsenteret i de nye kommunalbestyrelser.

Desuden er det aftalt, at mindstetallet for medlemmer af kommunalbestyrelser i alle kommuner med mere end 20.000 indbyggere fra den 1. januar 2010 skal forhøjes fra de nuværende 9 til 19. Også her er der tale om en forbedring af vilkårene for de små partier.

Jeg vil gerne understrege, at selv om reformen altså gør det lettere for mindre partier at blive repræsenteret, er det vigtigt for regeringen

ikke alene at se på, hvor let det er at blive valgt, man skal også se på, hvad det er, der sker, når man bliver valgt.

Hvad er det for en indflydelse, de valgte politiske repræsentanter får? Der er ikke meget sjov ved at sidde i kommunalbestyrelsen, uanset hvor let eller hvor svært det er at komme i den, hvis kommunalbestyrelsen alligevel ikke har indflydelse på at løse de opgaver, som borgerne forventer bliver løst. Så får vi jo skindemokrati, så får vi symbolpolitik.

Regeringen ønsker med kommunalreformen at skabe et lokalt demokrati med et reelt indhold. Og det gør vi ved at decentralisere flere opgaver til det led, hvor de folkevalgte er tættest på borgerne, til kommunerne, som med denne reform bliver det egentlige omdrejningspunkt for udviklingen af velfærdssamfundet.

For regionerne er det aftalt, at medlemstallet i regionsrådene fastsættes til 41. Til sammenligning er der i amterne mulighed for at fastsætte antallet til mellem 9 og 31. Der er således også på det regionale niveau tale om en forbedring af de mindre partiers mulighed for at opnå repræsentation i regionerne.

De aftalte grænser for antallet af medlemmer, der skal vælges til kommunalbestyrelser og regionsråd, er fastsat ud fra to forhold: på den ene side hensynet til at opnå en bred og fair repræsentation, og på den anden side hensynet til, at de valgte organer kan arbejde effektivt. Det er samlet regeringens opfattelse, at de mindre partiers mulighed for repræsentation i de nye kommunalbestyrelser og regionsråd forbedres.

Kl. 14.05

Endelig rejser SF spørgsmålet om, hvordan regeringen vil sikre udøvelse af forvaltningens faglighed.

Lad mig her slå fast, at det sådan set er et af hovedformålene med kommunalreformen at skabe fagligt bæredygtige miljøer så tæt på borgerne som muligt. Større kommuner er ikke og har aldrig været et mål i sig selv, men er derimod et middel til at kunne løse flere opgaver fagligt forsvarligt tæt på borgerne.

På det sociale område, som SF specifikt nævner, lægger vi i forligskredsen stor vægt på, at den eksisterende sociale faglighed og ekspertise bevares i den nye struktur, og at der skabes rammer, som fremtidssikrer udvikling af den viden og faglighed, som hele tiden skal gøre os bedre og mere kvalificerede til at møde udfordringer i den sociale indsats.